Ομιλία εις την Β΄ Κυριακή Νηστειών (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Μαρτίου, 2013

Ἡ (**νηστεία** εἶναι) ὁδός, μέ τήν ὁποία ἐσύ καί ἐγώ βαδίζουμε πρός τήν Ἀνάστασι. Τήν ἀνάστασι τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Ναί. Καί ἐσύ καί ἐγώ. Γι' αὐτό ἡ νηστεία εἶναι θαυμαστή. Γιατί εἶναι ἕνας δρόμος. Γιά ποῦ; Γιά τήν Ἀνάστασι. Καί λοιπόν, αὐτό τί σημαίνει; Σημαίνει Ἀνάστασι – νίκη κατά τοῦ θανάτου· Ἀνάστασι – νίκη κατά τῆς ἁμαρτίας· Ἀνάστασι – νίκη κατά τοῦ διαβόλου. Αὐτό εἶναι ἡ νηστεία!

Σέ ἕνα θαυμάσιο στιχηρό αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ψάλλαμε καί προσευχηθήκαμε: «Ἀκολουθήσωμεν τῷ διά νηστείας ἡμῖν, τήν κατά τοῦ διαβόλου νίκην ὑποδείξαντι, Σωτῆρι, τῶν ψυχῶν ἡμῶν» (Πέμπτη Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ).

Νηστεία – νίκη κατά τοῦ διαβόλου. Νά ἡ καλή εἴδησι, πού ὁ Κύριος μᾶς ἔφερε. Θέλεις νίκη κατά τῆς ἁμαρτίας; Θέλεις νίκη κατά τοῦ ἐφευρέτου τῆς ἁμαρτίας, κατά τοῦ ἰδίου τοῦ διαβόλου; Ὁρίστε, ἡ νηστεία –λέγει ὁ Σωτήρ.

Ναί, μέ τήν νηστεία ἐσύ γίνεσαι ὁ μεγαλύτερος νικητής σέ αὐτόν τόν κόσμο. Ποιός νίκησε τόν διάβολο, ποιός, ἐκτός ἀπό τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό; Κανένας ἄλλος. Γι' αὐτό, Αὐτός εἶναι ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, διότι μόνο Αὐτός εἶναι Θεός, πιό ἰσχυρός ἀπό τόν διάβολο. Ὅλα τά ἄλλα εἶναι πιό ἀνίσχυρα ἀπό αὐτόν. Καί ἐμεῖς, ἀκολουθώντας Τον, στήν πραγματικότητα ἀκολουθοῦμε τόν Νικητή πού μᾶς δίνει πάντοτε τήν νίκη κατά τοῦ διαβόλου, κατά τοῦ κάθε διαβόλου πού μᾶς ἐπιτίθεται γιά νά μᾶς νικήσῃ καί νά μᾶς ρίξῃ στήν ἁμαρτία. Σέ τί, δηλαδή; Στόν θάνατο.

* * *

Ὕπαρξις ἀθάνατη. Αὐτό εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Κύριος ἦλθε στόν γήινο κόσμο μας, γιά νά νικήσῃ τήν ἁμαρτία μας· γιά νά μᾶς δώσῃ τήν δύναμι, τά μέσα, νά κάνουμε καί ἐμεῖς τό ἴδιο, νά κάνουμε τό ἴδιο μαζί Του, ὁδηγούμενοι ἀπό Αὐτόν, ἀκολουθώντας Τον.

Τί εἶναι οἱ ἀνθρώπινες νίκες; Τίποτε. Ὅλες οἱ ἀνθρώπινες νίκες, ἄν δέν νικοῦν τόν θάνατο, εἶναι ἥττες. Τί εἶναι ὅλες οἱ νίκες, τίς ὁποῖες πολλοί βασιλιάδες καί ἰσχυροί αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἐπέτυχαν καί ἐπιτυγχάνουν; Τί εἶναι οἱ εὐρωπαϊκοί πόλεμοι:

πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, δέκατος καί πεντηκοστός; Τί εἶναι; Εἶναι ἧττες, ἧττα μετά τήν ἧττα. Δέν εἶναι νίκες. Οἱ ἄνθρωποι σκοτώνουν, ἐπενόησαν τόν πόλεμο καί τούς φόνους σάν μέσο, γιά νά νικήσουν τό κακό σ’ αὐτόν τόν κόσμο.

Μόνο ὁ Θεός καί ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ μποροῦν νά νικήσουν τό κακό σέ αὐτόν τόν κόσμο. Μόνο ὁ Θεός καί ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ μποροῦν νά νικήσουν τόν δημιουργό κάθε κακοῦ καί κάθε ἁμαρτίας, τόν διάβολο. Ὁ Θεός ἔδωσε αὐτές τίς θεῖες δυνάμεις σέ κάθε ἕναν ἀπό ἐμᾶς, γιά νά νικᾶμε καί ἐμεῖς σάν λογικά ἀνθρώπινα ὄντα, σάν λογικά ὄντα τοῦ Θεοῦ, τό κακό· νά νικᾶμε τόν διάβολο μέ τήν δύναμι τοῦ Θεοῦ.

Ἰδού ἡ ἁγία νηστεία, ἰδού ἡ ἁγία προσευχή. Τί εἶναι αὐτές; Αὐτές εἶναι οἱ θεῖες δυνάμεις, τίς ὁποῖες ὁ Κύριος ἄφησε καί ἔδωσε στήν Ἐκκλησία Του, ὥστε ἐμεῖς, κάθε ἕνας ἀπό ἐμᾶς, νά νικοῦμε τόν διάβολο ἐπιγράφοντας σέ ἐμᾶς τούς ἴδιους τήν νίκη, νά νικοῦμε γιά ἐμᾶς τούς ἴδιους. Νά νικοῦμε τήν ἁμαρτία ὄχι χάριν τοῦ ἄλλου, ἀλλά χάριν ἡμῶν τῶν ἰδίων. Διότι, νά ξέρῃς, ἡ κάθε ἁμαρτία σου εἶναι πολεμιστής τοῦ διαβόλου. Κάθε ἁμαρτία πού ἐσύ ἀγαπᾶς, πού κρατᾶς μέσα σου –φανερά ἤ κρυφά, τό ἴδιο κάνει– εἶναι τό δόρυ τοῦ διαβόλου, ἀήττητο φοβερό ὅπλο. Ἀήττητο βέβαια ὅσο δέν ἀποτραβιέσαι ἀπό αὐτήν καί ὅσο δέν νοιώθεις ὅτι ἡ ἁμαρτία πού κάνεις, στήν πραγματικότητα σέ θανατώνει, σέ κάνει νά αὐτοκτονῇς, ὅποια καί ἄν εἶναι ἡ ἁμαρτία. Τό μίσος π.χ., σέ κάνει νά αὐτοκτονῇς. Ὁ θυμός, ἡ σκληροκαρδία, ἡ φιλαργυρία, ὅλα αὐτά εἶναι ὅπλα, φοβερά ὅπλα τοῦ διαβόλου, τά ὁποῖα σοῦ δίνει στά χέρια καί ἐσύ σκοτώνεις τόν ἑαυτό σου.

Ὁ διάβολος δέν μπορεῖ νά ἀναγκάσῃ κανέναν ἀπό ἐμᾶς νά ἁμαρτήσῃ. Μπορεῖ μόνο νά προτείνῃ τήν ἁμαρτία. Μπορεῖ νά σοῦ προσφέρῃ τό ξίφος γιά νά σκοτώσῃς τόν ἑαυτό σου. Ὁ ἴδιος δέν μπορεῖ νά σέ φονεύσῃ. Ὁ Θεός δέν τοῦ δίνει αὐτή τήν δύναμι. Ἀλλά, ἄν ἐσύ δεχθῇς ἀπό αὐτόν τό ξίφος, ἄν δεχθῇς π.χ. τήν φιλαργυρία ἤ τόν θυμό ἤ τήν ζήλεια ἤ τήν πονηριά, τήν καταλαλιά, τήν κλοπή, νά!, τότε πῆρες στά χέρια σου τό ξίφος καί τό καρφώνεις στήν καρδιά σου. Ὁ διάβολος δέν ἔχει ἐξουσία νά ἀναγκάσῃ τόν ἄνθρωπο νά ἁμαρτήσῃ· ἔχει μόνο τήν ἐξουσία νά προτείνῃ τήν ἁμαρτία στόν ἄνθρωπο. Αὐτός προτείνει τήν ἁμαρτία σέ σένα καί σέ μένα. Καί ἐγώ καί ἐσύ (τί κάνουμε); Ἐγώ καί ἐσύ, ἤ ἀποδεχόμαστε τήν ἁμαρτία ἤ τήν διώχνουμε. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἤ σκοτώνουμε τόν ἑαυτό μας, χωρίζουμε τήν ψυχή μας ἀπό τόν Θεό, ἤ διώχνοντας τήν ἁμαρτία βαδίζουμε ὁλοταχῶς πρός τήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρός τήν νίκη, τήν ὁριστική καί τελεία νίκη κατά τῆς ἁμαρτίας, κατά τοῦ θανάτου, κατά τοῦ διαβόλου.

Γι’ αὐτό, ἀδελφοί, ὁ Κύριος ἦλθε σέ αὐτόν τόν κόσμο. Γι’ αὐτό μᾶς ἄφησε τά πάντα. Γι’ αὐτό μᾶς ἄφησε τήν ἁγία νηστεία. Γι’ αὐτό μᾶς ἄφησε τήν ἁγία προσευχή. Γιά νά νικᾶμε τόν διάβολο, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ δημιουργός τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Τί κάνει κάθε ἁμαρτία σέ μένα καί σέ σένα; Μᾶς σκοτίζει. Ἡ ἁμαρτία εἶναι σκότος. Βγάζει ἀπό μέσα της σκοτάδι, καί τό σκοτάδι κατακλύζει καί τήν δική σου καί τήν

δική μου ψυχή, κατακλύζει τήν συνείδησί μας, κατακλύζει τίς αἰσθήσεις μας. Καί ἐμεῖς σάν νά εἴμαστε σέ παραμιλητό, σέ παραλήρημα, νυχτωμένοι, στό σκοτάδι. Δέν ξέρουμε τί κάνουμε. Αὐτό εἶναι ἡ ἁμαρτία. Κάθε ἁμαρτία εἶναι γιά τήν ψυχή μία παραζάλη.

Ὅμως ὁ Κύριος ἦλθε σέ αὐτόν τόν κόσμο ἀκριβῶς γι' αὐτό. Γιά νά μᾶς δώσῃ τό φῶς, νά μᾶς δώσῃ τήν ἀναμμένη δᾶδα, νά μᾶς δώσῃ τά φῶτα, γιά νά ἀποδιώξουμε ἐκεῖνο τό σκότος. Νά, αὐτό εἶναι ἡ ἁγία νηστεία! Εἶναι ἕνας τεράστιος προβολέας, ὁ ὁποῖος στέκεται στόν δρόμο τῆς ζωῆς μας. Ἡ νηστεία κατεβάζει ἀπό τόν οὐρανό στήν ψυχή σου τό οὐράνιο φῶς. Ἂν βέβαια εἶναι ἀληθινή νηστεία. Ἡ ἀληθινή νηστεία εἶναι ἐγκράτεια σέ κάθε κακό, ἐγκράτεια στήν τροφή, ἀλλά καί ἐγκράτεια σέ κάθε κακό καί ἁμαρτία.

* * *

Ἡ προσευχή τί κάνει σέ σένα; Σέ ἀνεβάζει στόν οὐρανό, καί τότε ἀπό τόν οὐρανό κατεβάζει στήν ψυχή σου τό θεῖο φῶς. Ποιοί εἴμαστε, τί εἴμαστε, ποῦ πορευόμαστε; Ποῦ μᾶς ὁδηγοῦν οἱ μέρες καί οἱ νύχτες μας; Ποῦ τρέχουμε; Εἴτε θέλεις εἴτε δέν θέλεις, εἴτε θέλω εἴτε δέν θέλω, δέν μποροῦμε νά σταματήσουμε τήν μέρα νά κυλήσῃ. Σέ παίρνει, σέ παίρνει. Ποῦ;

Νά, ἡ ἁγία νηστεία εἶναι μπροστά μας. Καί ἐμεῖς γνωρίζουμε ὅτι αὐτή ἡ ἁγία ὁδός φέρει στήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰδού Φῶς πάνω ἀπό κάθε φῶς! Διότι μέ τήν Ἀνάστασί Του ὁ Κύριος κατηύγασε ὅλους τούς κόσμους μέ τό θεῖο Του φῶς. Κατηύγασε ὅλη τήν κτίσι, κατηύγασε ὅλα τά ὄντα, κατηύγασε τούς ἀνθρώπους, κατηύγασε τίς ψυχές μας, κατηύγασε τά ἄστρα, τούς οὐρανούς, τά πουλιά, τά φυτά, τά ζῶα. Ὅλους τούς κόσμους κατηύγασε, καί ἔδειξε τί; Μέ τήν Ἀνάστασί Του ὁ Κύριος φανέρωσε τό τελευταῖο καί τελικό μυστήριο τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἔδειξε τί πρέπει κάθε ἕνας ἀπό ἐμᾶς νά γνωρίζῃ καί νά κάνῃ. Αὐτό εἶναι τό μόνο πού μᾶς μένει. Ὅλα τά ἄλλα μᾶς τά κλέβει καί τά ἁρπάζει ὁ θάνατος. Ὅλα. Ἐνῶ αὐτό ὁ Κύριος τό προσφέρει σέ ὅλους.

Ἡ κάθε ἁμαρτία εἶναι σκοτισμός τῆς ψυχῆς, ἐνῶ κάθε ἀρετή εἶναι μεταμόρφωσις τῆς ψυχῆς.

Ὑπερηφάνεια, –αὐτό εἶναι φρίκη!

Σκληροκαρδία, –ἄν φωλιάσῃ στήν ψυχή μου καί στήν ψυχή σου, ὤ! μοιάζει μέ τό πιό βαθύ σκοτάδι, γιά τό ὁποῖο ὁ Σωτήρας μιλάει στό ἅγιο Εὐαγγέλιό Του. Κόλασι!

Σκληροκαρδία, οἴησις, φιλαυτία, –νά ξέρῃς, ἀδελφέ καί ἀδελφή, ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἡ δική σου μικρή κόλασις. Κουβαλᾶς μέσα σου τήν κόλασι.

* * *

Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε τό φάρμακο. Τό φάρμακο γιά τήν ὑπερηφάνεια εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη. Ταπείνωσε τόν ἑαυτό σου μπροστά στόν Κύριο, ταπείνωσε τόν ἑαυτό σου μπροστά στούς ἀδελφούς, καί νά! ἡ θεία δύναμις τῆς ταπεινοφροσύνης θά ἁπλώσῃ πάνω στήν ψυχή σου τό θεῖο φῶς καί θά ἀποδιώξῃ καί θά φυγαδεύσῃ ὅλο τό σκοτάδι τῆς ὑπερηφανείας, τῆς σκληρότητος καί τῆς οἰήσεως τῆς ψυχῆς σου.

Ὁ φιλάργυρος ἄνθρωπος δέν βλέπει τίποτε ἄλλο ἀπό ἕνα σορό χρημάτων. Φιλάργυρος δέν εἶναι (μόνο) ἐκεῖνος πού ἀγαπᾶ τά χρήματα καί τά κτήματα. Φιλάργυρος εἶναι, γιά παράδειγμα, καί ὁ ἐπιστήμονας πού μένει πάνω σέ ἕνα βιβλίο ὅλη του τήν ζωή, βρῆκε ἀπασχόλησι καί ξέχασε τόν Θεό. Αὐτό εἶναι φιλαργυρία, αὐτό εἶναι ἕνα ψεύτικο εἴδωλο, αὐτό εἶναι ἕνας ψεύτικος θεός. Ὅλα ὅσα ὁ ἄνθρωπος βάζει σ’ αὐτόν τόν κόσμο ὡς σκοπό τῆς ζωῆς του, ὡς θεό ἀντί τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, αὐτό εἶναι φιλαργυρία. Νά τοποθετῇ κανείς ὁ,τιδήποτε ἄλλο, ἀντί τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, αὐτό εἶναι φιλαργυρία. Τό βλέπουμε αὐτό.

Νά! εἶσαι φιλάργυρος. Δέν γνωρίζεις λοιπόν τόν δρόμο τῆς ζωῆς. Σκοτάδι, νύχτα, πλάκωσε τήν συνείδησί σου, ἔπεσε στά μάτια τῆς ψυχῆς σου. Καί ἐσύ δέν βλέπεις τόν σωστό δρόμο. Δέν βλέπεις τό νόημα τῆς ἐπιγείου ζωῆς σου. Δέν βλέπεις ὅτι τό μόνο φάρμακο πού θά θεραπεύσῃ τόν θάνατό σου, τήν κόλασί σου, εἶναι ἡ μετάνοια. Μάλιστα! Στήν περίπτωσι τῆς φιλαργυρίας ἡ μετάνοια εἶναι τό μοναδικό φάρμακο μπροστά στόν Κύριο.

Ἡ ἁμαρτία! Εἶναι σκοτισμός τῆς ψυχῆς καί τῆς συνειδήσεώς μας.

Ἐνῶ ἡ ἀρετή! Αὐτή εἶναι μεταμόρφωσις τῆς ψυχῆς.

Ἡ νηστεία εἶναι σταδιακή μεταμόρφωσις τῆς ψυχῆς. Μέ τήν νηστεία ἡ ψυχή καθαρίζεται ἀπό κάθε ἀκαθαρσία, καθαρίζεται ἀπό κάθε ἁμαρτία, καθαρίζεται ἀπό κάθε πάθος. Ἡ νηστεία, ὅταν γίνεται μέ προσευχή καί μέ ὅλες τίς ἄλλες ἀσκήσεις, ξεριζώνει ἀποτελεσματικά, ξεριζώνει ἀπό τήν ψυχή ὅλα τά κακά μας στοιχεῖα, ὅλες τίς κακές συνήθειες. Ἂν ἐσύ πρίν τήν νηστεία ἐπέτρεπες στόν ἑαυτό σου ἡ γλῶσσα σου νά λέγῃ ἀνόητα λόγια ἤ ψέμματα, ἡ νηστεία γι’ αὐτό εἶναι ἐδῶ, γιά νά μεταμορφωθῇ ἡ γλῶσσα σου, νά βάλῃς φρονημάδα στήν γλῶσσα σου. Τό ἴδιο κάνε μέ τά μάτια σου, μέ τά αὐτιά, μέ ὅλο τό εἶναι σου. Σταμάτα τήν ἁμαρτία! Αὐτό εἶναι νηστεία. Αὐτό εἶναι ἀληθινή νηστεία. Ἂν καταλαλοῦσες, μή καταλαλῇς πλέον. Ἂν ἔκλεβες, μή κλέβῃς πλέον. Ἂν τσακώθηκες, νά συμφιλιωθῇς τό γρηγορότερο, ὅσο εἶσαι ἐν ζωῇ, μήπως καί σέ εὕρῃ ὁ θάνατος αὐτή τήν νύχτα, ἐνῶ ἐσύ θά εἶσαι μαλωμένος μέ τούς γείτονές σου. Ἀλοίμονό σου! Αὐτός ὁ τσακωμός εἶναι γιά σένα μιά θηλιά, μιά θηλιά πού σέ τραβάει κατευθεῖαν στό βασίλειο τῆς φιλονεικίας, τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαβόλου, τήν κόλασι. Εἴθε ὁ Ἀγαθός Κύριος νά μοῦ δώσῃ ὅλα τά

μέσα, γιά νά διώξω κάθε ἁμαρτία ἀπό τήν ψυχή μου.

* * *

Φθόνος. Τί εἶναι ὁ φθόνος; Ὁ φθόνος εἶναι πάθος τόσο μεγάλο, ὥστε πρόδωσε ἀκόμα καί τόν Θεό, τόν Χριστό. Οἱ Ἑβραῖοι ἀπό φθόνο πρόδωσαν τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἀπό φθόνο! Μή λές ὅτι αὐτό εἶναι μικρή ἁμαρτία. Ὁ διάβολος, ὁ διάβολος ξεγέλασε τόν Ἀδάμ καί τήν Εὔα ἀπό φθόνο. Φθόνησε τά πλάσματα τοῦ Θεοῦ, τά θεόμορφα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, τόν πρῶτο ἄνδρα καί τήν πρώτη γυναῖκα, καί ἀπό φθόνο τούς ἔρριξε στήν ἁμαρτία, τούς εἰσηγήθηκε τήν φρικτή ἁμαρτία. Σήμερα θά φθονήσω, αὔριο θά φθονήσω, καί ἔτσι ὁ φθόνος θά ριζώσῃ μέσα μου. Ἀλλά νά ξέρῃς, μέσα σου ἔμεινε ὁ φονέας σου, μέσα σου ἔμεινε ἡ κόλασίς σου, μέσα σου ἔμεινε ὁ διάβολός σου διά τοῦ φθόνου. Διότι, ποτέ ἡ ἁμαρτία δέν ἔρχεται μόνη της. Ὁ Κύριος λέγει ὅτι πίσω ἀπό κάθε ἁμαρτία ἀκολουθεῖ ὁ διάβολος. Καί ὅταν ἐσύ ἀφήσῃς τήν ὁποιαδήποτε ἁμαρτία στήν ψυχή σου, ὅταν κάνῃς τήν ὁποιαδήποτε ἁμαρτία, νά ξέρῃς ὅτι ὁ διάβολος ἔχει ἔρθῃ στήν ψυχή σου. Δέν εἶσαι μόνος σου, ἐκεῖνος σέ ὁδηγεῖ. Ποῦ; Στόν θάνατο, στόν θάνατο. Ποῦ; Στήν κόλασι, στά αἰώνια βάσανα.

Ἡ νηστεία, ἡ ἁγία νηστεία· ἡ προσευχή, ἡ ἁγία προσευχή· ὅλα αὐτά ὁδηγοῦν στήν Ἀνάστασι, στήν νίκη κατά τῆς ἁμαρτίας, κατά τοῦ διαβόλου, κατά τοῦ θανάτου.

* * *

Καί ἐμεῖς σήμερα, αὐτή τήν Β΄ Κυριακή τῆς ἁγίας νηστείας, ἑορτάζουμε ἕναν ἀπό τούς μεγάλους νικητές. Ἑορτάζουμε τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, τόν μεγάλο ἀσκητή τοῦ Θεοῦ, τόν μεγάλο ὑπέρμαχο τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Φωτός τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός εἶναι πού σέ ὅλη του τήν ζωή ἀκολουθοῦσε τόν Σωτῆρα μας μέ τήν νηστεία, τήν προσευχή καί ὅλες τίς ἄλλες ἀρετές, πού νικοῦσε ὅλους τούς δαίμονες, ὅλες τίς ἁμαρτίες, ὅλα τά πάθη αὐτοῦ τοῦ κόσμου, καί πού φώτιζε ὅλες τίς ψυχές πού ἦσαν γύρω του. Καί πού σήμερα ζῆ διά τῶν ἱερῶν συγγραμμάτων του.

Ἔτσι εἶναι καί κάθε ἅγιος. Κάθε ἅγιος τί εἶναι; Τίποτε ἄλλο παρά κάποιος πού ἀδιάκοπα σέ αὐτόν τόν κόσμο τηρεῖ μέ ζῆλο τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, κάποιος πού ἐκπληρώνει ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Καί βέβαια κάθε ἀρετή κατεβάζει στήν ψυχή τό Οὐράνιο Θεῖο Φῶς.

Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνοι πού μέ τίς ἅγιες ἀρετές ἔδιωξαν ἀπό μέσα τους κάθε σκοτάδι ἁμαρτίας, κάθε ζόφο, κάθε δαιμονικό σκότος καί κάθε κόλασι. Γι’ αὐτό κάθε Ἅγιος ζωγραφίζεται ἔτσι, ὥστε νά βγαίνῃ ἀπό μέσα του φῶς καί γύρω ἀπό τό κεφάλι του νά ἔχῃ φωτοστέφανο. Ὅλα μέσα του λάμπουν. Σκέψεις ἅγιες καί λαμπρές. Φῶς ἐκπέμπεται ἀπό τό κεφάλι του καί ἀπό ὅλο τό εἶναι του. Καθάρισε τό σῶμα του καί

τήν ψυχή του ἀπό τά πάθη, ἀπό τό σκότος, ἀπό τήν ἀχλύ, καί γι’ αὐτό φῶς ἐκχέεται ἀπό αὐτόν.

Τέτοιος εἶναι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, τέτοιος εἶναι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, τέτοιος εἶναι ὁ ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας, τέτοιοι εἶναι ὅλοι οἱ Ἅγιοι, ἀπό τόν πρῶτο μέχρι τόν τελευταῖο. Καί ὅλοι αὐτοί εἶναι ἐδῶ, μαζί μας, στήν ’Εκκλησία τοῦ Χριστοῦ, οἱ ζῶντες παιδαγωγοί μας, σύγχρονοί μας. Οἱ Ἅγιοι δέν πεθαίνουν. Ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου δέν πεθαίνει ἀπό τότε πού ὁ Κύριος ἀναστήθηκε. Καί τό σῶμα μας θά ἀναστηθῇ τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως. Ὅλοι αὐτοί εἶναι ζῶντες, σύγχρονοί μας. Μᾶς βοηθοῦν. Ὅλοι ἐμεῖς ἀποτελοῦμε ἕνα σῶμα ἐν Χριστῷ, τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καί οἱ Ἅγιοι μᾶς βοηθοῦν καί μᾶς ὁδηγοῦν στίς ὁδούς τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν.

Νά, ἐδῶ εἶναι ὁ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ μεγάλος ἀσκητής, γιά νά μᾶς ὁδηγῇ στήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά μᾶς ὁδηγῇ πρός ὅλες τίς νίκες κατά τῆς ἁμαρτίας, κατά τοῦ θανάτου, κατά τοῦ διαβόλου. Ἔχει τήν ἱκανότητα, ἔχει τήν δύναμι. Τήν ἔλαβε καί τήν λαμβάνει ἀπό τόν Κύριο. Καί τήν μοιράζει σέ ὅλους μας, ὥστε ὁ καθένας μας νά ἀσκῇ τήν ἀληθινή νηστεία. Ἡ ἀληθινή νηστεία εἶναι ἐγκράτεια ἀπό κάθε ἁμαρτία, ἀπό κάθε πάθος, ἐγκράτεια στό φαγητό γιά νά μήν ὑπερηφανεύεται τό σῶμα, γιά νά μή ξεσηκώνονται τά πάθη, ἀλλά μέ πίστι, στερούμενο τό φαγητό, νά βιάζεται στήν ἐγκράτεια ἀπό κάθε κακό.

Ἐμεῖς, ὁ κάθε ἕνας μας, ἄς παραστήσουμε σεσωσμένες τίς ψυχές μας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ Ὁποῖος μᾶς παρέδωσε τήν νηστεία σάν νίκη κατά τοῦ διαβόλου, ὥστε μέ χαρά στήν ψυχή μας νά φθάσουμε στήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἀναστηθοῦμε μαζί Του ἀπό κάθε θάνατο, ἄς νικήσουμε ὁριστικά καί γιά πάντα κάθε ἁμαρτία μέσα μας, κάθε πάθος, κάθε διάβολο, ὥστε νά μπορέσουμε σύν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις νά Τόν δοξάσουμε στήν γῆ καί στόν οὐρανό, αὐτόν τόν Θαυμαστό καί Ἀναντικατάστατο Θεό καί Κύριο, τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν μοναδικό Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων σέ ὅλους τούς κόσμους. Ἀμήν

(Πηγή: imkby.gr)